

Lucrătorii în vie

Matei 20:1-16

Parabolele lui Isus

Isus începe parabola cu „căci Împărăția cerurilor este asemenea...”. El arată aici un contrast între modul în care vedem lucrurile aici, pe pământ, și modul în care funcționează Împărăția lui Dumnezeu. De obicei, aceasta funcționează într-un mod complet opus față de ceea ce suntem obișnuiți.

Unde este Împărăția Cerurilor? Cine locuiește acolo?

Împărăția cerurilor nu se referă doar la ceruri și la casa lui Dumnezeu; acolo este o împărăție viitoare care va fi stabilită în viitor, la întoarcerea lui Hristos. **Dar chiar acum, Împărăția cerurilor este aici, dar voi nu o puteți vedea.** Nu a fost inaugurată așa cum credeau ucenicii; ei așteptau o împărăție fizică în care Hristos avea să mântuiască Israelul, să răstoarne Roma și să se așeze pe tron. Nu au înțeles că nu era încă timpul și că, în schimb, credința în moartea și învierea Sa a adus împărăția pe pământ, în noi. Împărăția există, iar cei care își pun credința și încrederea în Isus trăiesc în ea aici, pe acest pământ. Funcționează diferit față de lume, iar Isus le spune constant oamenilor cum funcționează împărăția și cum ar trebui să vedem lucrurile cu o mentalitate de împărăție.

În Împărăție, cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei ce vor să fie cei dintâi trebuie să fie slujitorii tuturor(Marcu 10:44)

„... Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să se vadă. Nimeni nu va zice: „Iată-o, este aici!” sau „Este acolo!” **pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în voi.** Luca 17:20-21

Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere. 1 Corinteni 4:20

Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17

Isus își începe povestea.

Un bărbat care era stăpân, stăpân de casă sau proprietar de pământ, a ieșit devreme dimineața (pe la ora 6:00) să angajeze lucrători pentru via sa. Cred că putem presupune că aceasta a fost prima oră a zilei. Au convenit asupra unui preț și El i-a trimis în vie să lucreze. Unele traduceri spun un denar, iar altele spun un ban. Era moneda romană standard la acea vreme și era echivalentă cu salariul pe o zi. De fapt, era un salariu corect, iar unele surse spun că era prețul a zece măgari.

În ceasul al treilea (ora nouă dimineața), omul a ieșit și i-a văzut pe alții stând în piață, fără nicio treabă. **Le-a spus să meargă și ei în vie și să le plătească „ceea ce este cuvenit”.**

Acest lucru s-a întâmplat din nou la ceasul al șaselea (amiază) și la ceasul al nouălea (ora 15:00)

Apoi, la ceasul al unsprezecelea (ora 17:00), a ieșit și a găsit pe alții stând acolo și nelucrând și i-a întrebat de ce stăteau acolo toată ziua nelucrând. Ei au răspuns că este pentru că nimeni nu i-a angajat.

Le-a zis și lor: „Du-te în vie și vei primi plata cuvenită.”

Când s-a făcut seară, stăpânul i-a spus administratorului său să-i cheme pe toți muncitorii și să le dea salariile, începând cu ultimii și terminând cu primii. Pe vremea aceea, era obiceiul ca salariile să fie plătite zilnic.

Când au venit lucrătorii care au început la ora 11, au primit salariul convenit, denarul. Când au venit primii lucrători, au presupus că vor primi mai mult, după ce au văzut cât au primit ultimii lucrători. Dar toți au fost plătiți exact cu același salariu.

Lucrătorii în vie

Discuta:

Cum te-ai simți? Sună corect?

Este foarte firesc din partea noastră să credem că acest lucru pare nedrept.

Dar a considerat Isus că este nedrept?

Dacă noi credem una, iar Isus crede alta, cine greșește? Noi suntem cei care greșesc!

Muncitorii care erau acolo de mai mult timp au început să se plângă împotriva stăpânului. Ei spuneau: „Acești ultimi muncitori sunt aici doar de o oră, dar voi...” *i-a făcut egali* pentru noi, cei care ne-am antrenat pe căldură toată ziua.

Observați că își doreau mai mult, având în vedere ceea ce făcuseră.

Atunci stăpânul a zis: „Nu sunt nedrept față de tine, prietene. Nu ai fost de acord să lucrezi pentru mine pentru această sumă? Ia ce este.” „Du-te și eu voi da fiecăruia așa cum ți-am dat ție. Nu-mi este îngăduit să fac ce vreau cu ce este al meu? Tu ești gelos pentru că sunt bun cu alții?”

Isus încheie cu următoarele cuvinte: cei din urmă vor fi cei dintâi, cei dintâi vor fi cei din urmă. Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Asta nu înseamnă că Dumnezeu nu i-a ales. Ei au fost chemați de Dumnezeu, dar nu au fost aleși din cauza propriei lor gelozii și a propriilor lor murmure.

Isus în poveste

Isus nu a dat nicio explicație pentru această parabolă, dar vorbește despre cei care încearcă să câștige mântuirea. Dacă ne întoarcem la Matei 19:27-30, El răspunde la întrebarea lui Petru despre ce vor avea ucenicii. Isus îi răspunde, dar este totuși ceea ce noi am putea considera a fi invers față de ceea ce credem în mod normal. Nu pentru toate faptele bune vor fi răsplătiți oamenii, ci pentru că L-au urmat pe Hristos și au lăsat totul pentru El.

Apoi, Isus intră în povestea salariului.

Acești muncitori nu considerau corect ca toți să fie plătiți la fel, chiar dacă primeau ceea ce conveniseră la angajare. Li se părea incorect ca oamenii angajați la sfârșitul zilei să primească la fel de mult ca cei care munceau toată ziua.

Ca oameni, gândim adesea așa.

Vrem să încercăm să ne câștigăm drumul în Împărăție făcând fapte bune și ascultând de toate poruncile. Ne comparăm cu oameni care nu sunt atât de „buni” pe cât credem noi că suntem. Ne întărim prin toate lucrurile bune pe care le-am făcut și asta ne face mândri. Mântuirea nu are nicio legătură cu noi. Are legătură în întregime cu Isus și cu ceea ce a făcut El PENTRU noi.

Mântuirea este un dar de la Dumnezeu și nimeni nu se poate lăuda cu ceea ce a făcut sau că a fost atât de bun încât Dumnezeu l-a ales.

Discuta:

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. (Efeseni 2:8-9)

Ce înseamnă asta? Prin har am fost mântuiți. Discutați acest lucru cu elevii.

Prin credință, și numai prin credință, am primit acest har.

A fost un cadou. Ce cadou. Ai plătit pentru el? L-ai meritat? - nu, nu dacă a fost cu adevărat un cadou.

Nu-ți poți câștiga mântuirea. Dacă ai putea face suficiente fapte bune pentru a o câștiga, atunci te-ai putea lăuda în fața altora cu ceea ce ai făcut. Dacă este un dar, îi aduce onoare celui care ți l-a dat - lui Dumnezeu - și aduce glorie (atenție, onoare, laudă) doar lui Isus.

El ne-a mântuit, nu pentru faptele noastre drepte, ci pentru îndurarea Lui. El ne-a spălat păcatele și ne-a dat o nouă naștere și o viață nouă prin Duhul Sfânt. (Tit 3:5)

Căci ei nu înțeleg modul în care Dumnezeu îi face pe oameni neprihăniți înaintea Lui. Refuzând să accepte calea lui Dumnezeu, ei se agață de propria lor cale de a fi neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, încercând să respecte Legea. (Romani 10:3)

Întrebări de lecție și versete de memorat

37. Moneda pierdută

1. Ce a făcut această doamnă când și-a pierdut moneda?
2. Ce a făcut ea când a găsit-o?
3. Cui i-a spus ea?
4. Ce fac îngerii lui Dumnezeu când cineva se pocăiește?

Sofonia 3:17

Căci Domnul Dumnezeul tău locuiește în mijlocul tău; El este un Mântuitor puternic. El Se va bucura de tine și va potoli toate temerile tale cu dragostea Lui.

38. Fiul pierdut

Citește Romani 8:35-39

1. Ce ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu?
24. Nu putem fi despărțiți de dragostea lui Dumnezeu prin moarte sau?
25. Nu putem fi separați de îngeri, conducători cerești sau?
26. Nu ne putem despărți acum, sau?

1 Ioan 4:7-8

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este din Dumnezeu; și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește nu cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

39. Ce îți umple inima?

1. De unde vin cuvintele noastre?
35. Ce iese din inima unui om bun?
36. Ce iese din inima unui om rău?
37. Pentru ce vom da socoteală lui Dumnezeu?

Luca 6:45

Om bun din comoara inimii sale scoate lucruri bune, iar omul rău din comoara inimii sale scoate lucruri rele. Căci din prisosul inimii vorbește gura.

40. Lucrătorii în vie

Citește Efeseni 2:8-9

1. Prin ce am fost salvați?
10. Prin ce am fost mântuiți?
11. Am fost mântuiți de ceva ce am făcut?
12. Care a fost mântuirea noastră de la Dumnezeu?
13. Dacă ar fi prin faptele noastre, atunci ce am putea face?

Tit 3:5

El ne-a mântuit nu prin faptele neprihănirii, pe care le-am făcut noi, ci prin mila Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt...

